

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

В. „Плевенски Гласъ“

излиза всяка недѣля — сутринта.

ЦѢНАТА НА ВѢСТНИКА ЗА ВЪ БЪЛГАРИЯ Е:

За година 8 лева.

„ шестъ мѣсеца . . . 4 „

ЗА ВЪ СТРАНСТВО:

За година 10 лева.

„ шестъ мѣсеца . . . 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ
ВѢСТНИКЪ,

ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ

НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се исправа въ Администрацията, която се помещава въ адвокатското писалище на Г-на Цв. Цв. Доковъ.

За частни обявления се плаща по 3 ст. на дума въ четвърта страница, а по 5 ст. на първа страница.

За приставските обявления се плаща по 3 ст. за двукратно публикуване.

Писма, пари за абонаментъ, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ въ администрацията.

СЪОБЩЕНИЕ.

Считаме за дължност да явиме на читателитѣ си, че на 24 Октомврий т. г. въ едно общо събрание отъ граждани и прѣдставители отъ селата на Окръжгѣтъ, станало въ помещението на г-на Цоло П. Винаровъ, стана ново прѣизбиране на клуба на Народната партия; тъй като стария бѣ заявилъ за ново прѣизбиране. Въ съставътъ на клуба се избраха слѣдующитѣ лица: г. Хр. Данаиловъ за Прѣдсѣдател, г. г. Цв. Цв. Доковъ и Цв. Кузовъ Подпрѣдсѣдатели, г. Бочо П. Лачовъ Дѣловодител, г. Юрданъ Спасовъ Кассиеръ, за членове: Г. г. Димитръ Стояновъ, Коста Михайловъ, Цоло П. Винаровъ, Хр. Бурджевъ, Цвѣтко Цвѣтковъ, Христо Земиревъ, Василь Каравасилевъ, Михаилъ Вацовъ, Ангелъ Илиевъ и Петко Готовски. Това настоятелство е натоварено да води работитѣ на окр. клубъ на Народната Партия и да се сношава съ централния.

* * * Съгласно зетото рѣшение отъ 4-й Ноемврий т. г. нашия вѣстникъ за въ бѣдѣ остава органъ на Н. партия. Ние молиме, прочее, всички наши приятели и селски клубове изъ Окръжгѣтъ да се погрижатъ за разпространението на вѣстника, защото поддържката му е оставена исклучително върху тѣхната добра воля.

Единъ краткъ обзоръ на недалечното минжло.

Недѣля слѣдъ изборитѣ за допълнителни народни прѣдставители, по една или друга причина, издаването на нашия вѣстникъ бѣ прѣустановено. И днесъ, като почваме издаването му на ново, за дължност считаме да направимъ единъ краткъ обзоръ на станжалото у насъ прѣзъ това врѣме. На пръвъ погледъ прѣдъ насъ се изпрѣчва тържеството на либералната партия за сполуката въ допълнителнитѣ избори. Тая сполука въ сравнение съ мѣрките, които властѣта употреби и чрѣзъ които послѣдната изгуби всѣко значение въ обществото, между което разигра сцени отъ ония мѣтни и отдавнашни врѣмена, когато разнитѣ делибаший, кърджали и еничери сж опустошавали тѣдѣвапнитѣ краища, е отъ най долне естество. Командированието на трима-четирма, а нѣгдѣ и петъ, души окол. началници, по съ 50 — 60 души стражари въ околитѣ, гдѣто имаше да се произвеждатъ допълнителни избори, бѣ една отъ тия крайни мѣрки, които за дълго ще свидѣтелствуватъ за срѣдствата, чрѣзъ които либералното управление е сполучило да задуши народния гласъ и изнасили волята на избирателитѣ.

Тия крайни мѣрки — биението, стрѣлянието и раскарванието на избирателитѣ, като послѣдни разбойници, прѣдизвикаха шефа на кабинета Грековъ — Радославовъ да поднесе оставката на цѣлия кабинетъ. Оставката бѣ приета и съ съставянието на новия кабинетъ биде натоваренъ Т. Ивановъ Полубрѣзничий. Радославовъ и въ тоя кабинетъ запази за себе си Министерството на Вжтрѣшнитѣ Работи. Отъ тая промѣна на шефството, работитѣ съ нищо не се поправиха, напротивъ, положението се влоши. Ако кабинета на Грековъ имаше поне единъ външенъ луксъ, тоя на Иванчева се лиши и отъ това послѣдне качество.

Върлуванието на шайкитѣ и днесъ продължава и на много мѣста гражданетѣ сж изложени на сжщитѣ произволи и истезания, както и по-напрѣдъ.

Най-правилното разрѣшение на финансовото затруднение се прѣвърна въ най-лоше. Всички: и официози, и министри, пѣкъ и князь, днесъ признаватъ, че вслѣдствие приеманието на договоритѣ, които безразсѣдно крѣжавото правителствено болшинство узакони, положението въ страната се е влошило въ висша степенъ. Днесъ се търси исходъ отъ това положение, обаче, едва ли ще се постигне нѣщо въ това отношение, защото некадърността и на правителството и правителственното болшинство личи на всѣка стѣпка. Кѣмарата днесъ прѣдставлява мѣсто, гдѣто се чуватъ по цѣли часове шумъ, тропотъ, кряскания, цинични погрѣжни. На опозиционеритѣ не се позволява да говорѣтъ, тѣхнитѣ думи се губѣтъ при тропанieto и виканieto на правителственнитѣ. При това положение, послѣднитѣ не сж, и нѣма да бѣдѣтъ, въ положение нищо да извършатъ.

Положението си остава еднакво затруднително и безисходно.

България прѣживѣва едни отъ най критическитѣ моменти на своето сжществуване. Никога народнитѣ бѣдствия, отъ освобождението ни насамъ, не сж вземали такъвъ сериозенъ характеръ. Общи бѣдствия, нѣмотия на всѣкѣдѣ. По всичко се вижда, че България се тласка къмъ зѣжщата пропасть.

Банкитѣ, съ които правителството сключи договоръ, отказватъ да дадатъ пари. Тѣ не искатъ и да знаѣтъ за своята жертва, която така безразсѣдно, нѣколко извѣрги българе, обрѣкоха на гибель. Тѣ запазиха за себе си всички прѣимущества, които можахъ да искубнѣтъ, а пѣкъ съ България да става, каквото ще. Отъ друго мѣсто нашето правителство не може да сключва никакви заеми; то трѣбва да се пѣржи въ собственното си масло. И то като удавеника се лови въ всичко. Спасение намира въ единъ вжтрѣшенъ заемъ отъ чиновническитѣ заплати и като удавеникъ се лови и за сламката. Не завидно положение. Двѣтѣ пѣтующи звѣзди ходиха въ Виена, кланяха се, молиха се, плакаха, земята цѣлувахъ, обаче нищо и нищо. Пуститѣ му евреи жестоко сърдечни, не отбиратъ отъ дума и туй си е то. Чужда контрола надъ нашитѣ финансии, расформируванието на Българската Народна Банка и узаконяване монополитѣ на тютюна, спирта и солта бѣха новитѣ условия за отпуцанието на единъ авансъ отъ десетъ милиона. Нови условия, по унизителни и отъ пѣрвитѣ. Съ тия условия банкитѣ искатъ да задушатъ България и ѣ оплетѣтъ съвсѣмъ въ примкитѣ, които ѣ сж приготвени.

Отъ горѣизложеното става очевидно, че причината за изоструванието на днешната криза сж глупостѣта, некадърността и недобросѣвѣстността на днешнитѣ ни управници, които още отъ първия день, слѣдъ като поехъ властѣта, проглушиха свѣта, че България била въ надвечерието да фалира, и слѣдъ като растроиха всичко, уби-

ха за дълго врѣме престижа на България чрѣзъ едни финансови договори, чрѣзъ които се тури прѣграда на икономическото развитие на страната ни, като се дадохъ най-голѣми права на банкитѣ, а за България само задължения.

Плана на управницитѣ ни да направятъ единъ заемъ по 20, 25 и 30 % отъ чиновническитѣ заплати е такова едно глупаво дѣло, което ще дее до най-печални резултати. Държавата не е въ положение да изплаща тия заплати по за два — три мѣсеца и ще прави заеми отъ тѣхъ, да покрѣща другитѣ си належащи нужди. Това, ако не е глупаво, то е много смѣшно. Съ четиретѣхъ или най много петъ милиона лева, които правителството ще одържи въ разстояние на година и четире мѣсеца отъ чиновническитѣ заплати едва ли би си въ нѣщо помогнало. Тая мѣрка ще послужи само за присмѣхъ, нѣ не и за добро. Резултатата отъ нея ще бѣде отрицателенъ. Слѣдъ като се доведе земледѣлческото население до просѣшката тояга, до сжщето деедѣе ще се доведѣтъ и държавнитѣ служители, болшинството отъ които получаватъ заплати отъ 200 лева на долу мѣсечно.

Слѣдъ тия очевидни доказателства остава ли нѣкакво съмнѣние, че днешнитѣ ни управници ще помогнатъ на положението? Не! тѣ ще помогнатъ за забатачванието му. Само на това сж способни, и това имъ иде отърѣжки. Доказателство на това сж сключенитѣ договори, новитѣ мѣроприятия за вжтрѣшенъ заемъ отъ чиновническитѣ заплати и въвежданието монополитѣ на тютюна, спирта и солта.

При тия критически обстоятелства, които прѣживѣва отечеството ни, ние почваме редовното издаване на вѣстника си, като ще се стараемъ, до колкото силитѣ ни позволяватъ, да ратуваме противъ всички ония мѣроприятия, които тѣмни да узакони днешното правителство въ врѣда на държавнитѣ интереси и кредита на страната. Прѣдъ гледката на злото, всѣко мълчание е прѣстѣпно.

Положението въ Македония.

При общото недоволство спрямо днешнитѣ ни управници, при общий викъ отъ ужаситѣ, на които сж подложени българскитѣ граждани, поради политическитѣ си убѣждения, при вида на широкитѣ размѣри, които финансовата криза е взела, и управницитѣ ни се лутатъ като изъ мжгла. Тѣхната некадърностъ прогледва на всѣка стѣпка. Работитѣ въ страната ни се заплетоха въ висша степенъ и финансовата криза прѣмина въ послѣдната фаза на своето развитие, безъ да се помогне съ нѣщо на това положение, било отъ правителството, било отъ неговото работѣнно крѣваво болшинство.

При това положение правителството съвършено изостави на страна участѣта на еднокрѣвнитѣ и едноплеменни наши братя отъ вждъ Рила, които, по настоящемъ, сж подложени на най-жестоки гонения и прѣсѣлвания.

Въ тая братска намъ страна, гдѣто крѣвожадний азиатецъ петъ вѣка немилостиво е пилъ крѣвѣта и потѣта на българина — рай,

днес се разиграват такива варварски сцени, отъ спомена на които космитъ ни настръх-ватъ. Македония, днес е арена, гдѣто се дава просторъ на най низкитѣ побуждения и инстинкти на властелина. Убийства, грабежи, прѣслѣдвания, затваряния на по събуденитѣ българи, сж обикновени нѣща. И отъ нигдѣ защита. Погледитѣ на всички сж обрѣнати къмъ България; всички очакватъ отъ българското правителство да се застъпи за тѣхната участъ, обаче послѣдното не хае. Надѣждитѣ чезнатъ и раята е принудена безпрѣкословно да слага вратъ прѣдъ неумолимата сждба. Тѣхний викъ намира откликъ въ сърцата на всички българи; тѣхната сждба възбужда състрадание у всички, нѣ не и въ закоравѣлитѣ сърца на днешнитѣ управници, които обагри-хъ рѣцѣтъ си въ кръвта на свободнитѣ български граждани, за да изнасилжтъ тѣхния вотъ.

Въ тая неравна борба на властелина съ раята, послѣдни е побѣденъ, умаломощенъ, защото въ най критическитѣ моменти, той е изоставенъ на собственитѣ си сили и лишенъ отъ оная подкрѣпа, която му е необходима, за да черпи енергия и куражъ. А борбата съ трима съперника е тежка и опасна.

И когато нашитѣ заклетѣ врагове, гърци и вѣроломни сърби прѣскажтъ злато, и подкупуватъ пашѣ, каймаками и боеве и взематъ връхъ надъ всичко, нашето правителство, погълнато всецѣло въ борба съ сила да задържи за по дълго врѣме заграбената чрѣзъ най жестоки насилни власть, стои равнодушно прѣдъ страданията на македонскитѣ българи. Нещастията на тия наши братя не го трогватъ и успѣхитѣ на сърби и гърци не го стрѣскажтъ.

И, благодарение на тая пасивна роль, която правителството ни играе, сърбитѣ правжтъ голѣми успѣхи. Тѣхното желание да виджтъ Фирмилиана за Скопски Митрополитъ е увѣнчано почти съ успѣхъ и то въ тоя край, гдѣто името сърбинъ за пръвъ пжтъ се чува отъ двѣ-три години насамъ. Нѣ сърбитѣ не спжтъ. Стрѣмленията на днешното правителство да потгпче правата на гражданетѣ и борбата, която то води съ народа, не сж чужди за сръбското правителство. То се възползува отъ случая и нанесе смъртоносенъ ударъ на българщината въ сърцето на Македония. По тоя случай и външната политика, която е повѣрена въ рѣцѣтъ на единъ невѣжа, тръпи пълно фиаско.

Слабостта на днешното правителство, което чрѣзъ насилни иска да се задържи на власть по дълго, чувствуватъ и нашитѣ кръвни врагове. Може би само управницитѣ ни, които не виждатъ по-далече отъ своитѣ носове, не съзнаватъ това. И каква тежестъ може да има едно правителство, което прѣди всичко не се радва на народното довѣрие и е принудено да води упорита борба съ самия народъ? Явно е, че отъ тая негова слабостъ ще се ползватъ всички ония, които иматъ интересъ да виждатъ страната ни слаба, за да не прѣчи на тѣхнитѣ домогвания. А по добъръ случай отъ тоя за успѣшно дѣйствиe въ Македония сърбитѣ и гърцитѣ не бихж могли да намѣржтъ при друго едно правителство, каквото бѣ онова на Г-на Д-ръ К. Стоилова. Сърбитѣ и по-рано се опитажъ да прогласжтъ Фирмилиана за Скопски Митрополитъ, обаче тѣхнитѣ усилия се разбихж въ твърдостта на българското правителство, като въ гранитна скала. Това, което тѣ (сърбитѣ) не можихж да постигнатъ по-рано при най голѣми усилия, днесъ осществихж безъ никакво противодѣйствиe отъ страна на българското правителство. И догдѣто вниманието на българскитѣ управници е съсредоточено върху мѣроприятията, чрѣзъ които по лѣсно да може да се задуши явното народно негодувание, догдѣто то се стрѣми да се отърве въ камарата отъ опозиционнитѣ прѣдставители, съ касиране безъ всеѣкакви законни основания тѣхнитѣ избори; догдѣто финансовата криза застрашава страната ни и ѣтласка къмъ гибель; догдѣто безпаричието явно се чувства отъ всички; догдѣто за шефъ на външната ни политика стои некадѣрникъ и невѣжа, като Т. Ивановъ: до тогава тая политика ще губи и България съ нищо не ще може да облегчи страданията на македонскитѣ българи, които двойно днесъ испытватъ

жестокоститѣ на турското управление. Съ това се обяснява и успѣхътъ на сърбитѣ, които крачжтъ бързо напредъ и подкопаватъ отъ основа българското дѣло въ тая страна.

Обвиненията на официозитѣ, че рускитѣ прѣдставители въ Македония, въ висша степенъ, били съдѣйствували на сърбитѣ, за да постигнатъ тия успѣхи, не почиватъ на здрава основа. Тѣ сж низки клевети, чрѣзъ които можжтъ да се замазватъ очитѣ само на легковѣрнитѣ. Чрѣзъ тѣхъ официозитѣ се стрѣмжтъ да намалжтъ виновността на днешнитѣ ни управници, които за да урѣджтъ своитѣ собствени смѣтки и охранатъ партията, изоставихж съвършено на страна участъта на македонскитѣ българи.

Слѣдъ като управницитѣ ни се опозорихж прѣдъ цѣлъ свѣтъ съ своята некадѣрностъ и гламавщина и българский Екзархъ изгуби онова значение, което той имаше при подкрѣпата на едно правителство, което се осланя на народното довѣрие. На протеститѣ на българския екзархъ портата не е обрѣнжала никакво внимание. А това е слѣдствие отъ слабостта на българското правителство. Ако портата имаше на срѣща си едно силно българско правителство, което да расчита на пълна поддрѣжка въ народа, тя не би си позволила такова крайно и омерзително поведение срѣщу прѣдставителя на Българската църква.

Такъвъ е резултата и на общий протестъ на македонскитѣ българи. А тѣ правжтъ усилия за запазване на своитѣ правдини, обаче, при отсъствието на енергическа подкрѣпа отъ страна на българското правителство, тѣхний отпоръ на сръбскитѣ и гърцки домогвания не довозда до никакви резултати. А прѣслѣдването отъ страна на турцитѣ е жестоко. Отъ угодничество къмъ сърбитѣ и тѣхното злато, турцитѣ систематически прѣслѣдватъ българитѣ, като имъ правжтъ на всеѣка крачка всевъзможни прѣпятствия. Особенно българетѣ въ Скопие и Велесъ сж доведени до отчаяние. Мнозина първенци сж арестуваны, по улицитѣ българи сж растрѣляни, а всичко това е отъ естество да убие духътъ и на най смѣлитѣ борци-за македонското дѣло. Българетѣ — рая не намиратъ покровителство въ турекитѣ власти, защото послѣднитѣ сж инспираторитѣ на всички прѣслѣдвания.

Прѣдъ перспективата на тия ужасни, дългъ се налага на нашето правителство да се застъпи енергически за подобрѣние участъта на македонскитѣ българи, а, ако то не успѣе въ себе си сила да направи това, нека отстъпи другиму. Да вѣрваме, че и отъ направиенитѣ постѣпки ще се постигне нѣкакво облегчение въ участъта на нашитѣ братя въ Македония, когато тѣ се правжтъ отъ едно правителство, което не се ползува съ нѣкакво довѣрие, прѣди всичко въ България, е не мислимо. За да се постигнатъ нѣкакви резултати въ това отношение, прѣди всичко — българското правителство трѣбва да притежава авторитетъ, да се радва на извѣстно уважение въ странство. Съ отсъствието на тия качества се обяснява и надмѣнността на турцитѣ, които отъ освобождението ни насамъ, никога не сж се отнасяли съ такова прѣнебрѣжение къмъ исканията на българскитѣ правителства. Тоя фактъ безпорно истѣква, на лице безсилието на днешното правителство, а сжщо и това, че то не внушава никакви опасения за Турция при днешнитѣ обстоятелства.

А отъ това става явно, че днешнитѣ управници чрѣзъ заробването България на нѣмско-еврейскитѣ банки, чрѣзъ прѣдаване то въ чужда експлоатация наши държавни желѣзници, чрѣзъ спиране постройката на патриотическата линия Кюстендилъ — турската граница, чрѣзъ забатачване финанситѣ на България, и слѣдъ унижението да се съставлява държавний ни бюджетъ въ Виена, дадохъ на всички да разбержтъ безсилието на България и че интересътъ на населението и правителството е погълнато всецѣло отъ икономическитѣ и финансови въпроси, съ които тѣсно е свързана и нейната независимостъ. А отъ тука, че при това положение на нѣщата, тя е безвѣдна за когото и да било, още повече за Турция.

Да ли днешнитѣ ни фатални управници съзнаватъ това и ще ли погледнатъ по ясно на създаденото отъ тѣхъ положение въ Бъл-

гария и Македония, остава бжджето да ни покаже. Обаче, ние не допускаме такова съзнание отъ едни закоравѣли въ прѣстѣпления и беззакония управници, като днешнитѣ.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

Едно убийство. Прѣди десетина дена въ бирарията на Иванъ Миндиликовъ е убито едно момче, подозрѣно въ опитание да ограби пари отъ едно чекмедже. Вслѣдствие тѣжбата на родителитѣ на прѣбития, е разраванъ и самия гробъ до дѣскитѣ на кивора, обаче аутопсия не била правена. Защо и ние не знаеме. Ний сме въ положение да потвѣрдимъ, че смъртта е послѣдвала отъ нанесений побой, защото държимъ на расположение трима свидѣтели, прѣдъ които Ив. Миндиликовъ се е самопризналъ и разкайвалъ за постѣпката си. Нека прокуратурата вземе актъ отъ настоящето ни и ако не е правено аутопсия (такава не е правена) да распорѣди, макаръ и да се изнасятъ отъ тогава повече отъ 20 дена, да се изрови тѣлото и се направи нуждната аутопсия прѣдъ нѣколко свидѣтели, за да се удовлетвори и общественото мнѣние, тѣй като циркулира слухъ за прѣкрятване слѣдствието.

— Единъ търгъ по кумшийски. Прѣди мѣсець врѣме и повече общинското управление е оддало на дружеството „Истокъ“ доставката на единъ паренъ валякъ съ тежестъ 12¹/₂ тона. Вѣрва се, че не е имало търгъ. тѣй като единъ отъ конкурентитѣ, който е билъ далъ двѣ офертѣ, и задължилъ общинското управление, вслучай че има други конкуренти, да го повика да вземе участие и малонаддава, не е билъ поканенъ. Това допуца възможността за кжщни смѣтки, които се държатъ въ тайна и поради извѣстни нѣкои гешефти. Ние приканваме общинското управление да разясни чрѣзъ органа си „Бдители“: 1) кога е станалъ търга, 2) какви сж условията за доставката, 3) защо не е билъ увѣдоменъ и другия конкурентъ отъ Свищовъ, който е прѣдлагалъ по износни условия, 4) Какъ се смѣта тежестта на валяка — напълненъ съ камени вжглища ли, или празденъ, 5) защо валяка не е отъ английска система Маршалъ а австрийска и 6) защо общин. управление не отдаде доставката на тоя валякъ на Минко Поповъ срѣщу възнагажденето 9000 зл. лева.

Тия свѣдения сж необходими, тѣй като доставката възлиза на 15000 златни лева. И настоящитѣ ни запитвания да не послѣдва сжщата участъ, както и ония за канала, по необмислената направа на когото се прѣснхжж на вѣтъра повече отъ 10000—12000 лева? ще видимъ. Запазваме си правото да се повърнемъ по тоя въпросъ пакъ.

— Научаваме се, че Орѣховишкото селско общинско управление, въ лицето на единъ отъ кметскитѣ си помощници, неизвѣстно по чия заповѣдъ, прѣди нѣколко дена, около 12-й Септемврий т. г., съ селската стража си е послужило да тури подъ стража жителѣ отъ сжщото село Нино Христовъ, като е турило въ грозна паника, както него, така и семейството му. Този домашенъ арестъ на спомѣнатия Нино е траялъ цѣли 24 часа и безъ да се знае причината на това. Прочее, има думата Г-нъ Прокурора при Плѣв. окр. сждъ: дали този произволъ не отговаря на прѣдписанията на чл. 73, 74 и 75 отъ Конституцията на Княжеството?! — Вѣрваме и пострадалия да се е отнесълъ вече до прокуратурата. —

* * — на 25-й Септемврий вечерътъ, въ салона на Д-во „Съгласие“, Плѣвенски младежи, любители на театръ, съ помощта на актьори отъ Софийския театръ, прѣдставиха пиесата „Сърбско-Българската война“ и комедията „Три ефрейтори“. Прѣдставлението стана доста сполучливо, па макаръ и да нѣмаше доста посѣтителѣ. Нека прочее се не зловиди на нашитѣ любители на театра, че нашата публика започва вече да губи вкусъ си къмъ театралното пекуство, защото човѣкъ при влизанieto си въ салона не може да бжде спокоенъ зритель и слушателъ на това що става на сцѣната, при тѣзи бай Ганюевски сцѣни и сцѣнки, които ставатъ въ салона, при отсъствието на полицията и лица, които да се грижатъ за пазение тишината и благопристойността на публиката. Па и какъ ще се рѣши човѣкъ да отиде, особено фамилярно, въ салона, гдѣто не-ще намѣри салонъ, а — единъ русски трактиръ, пълненъ съ публика отъ галерията, мнозина стоятъ съ шапки на глава въ салона; безъ стѣснение пушатъ тютюнъ, сѣдатъ на II и III мѣста съ билети отъ галерията и рѣдко прѣдставлението се е минжло безъ скандалчецъ.

* * Г. Р. Радановъ, кметъ отъ с. Каменецъ, ни пише че не билъ давалъ свидетелство на Тодора Матѣва да влѣзе въ болницата на лѣкуване по бѣдностъ, а на Матѣя Ив. Иончовъ. Нашия дописникъ има думата, като провери съобщеното ни, дали е вѣрно или не. —

— **Конгреса на стамболиститѣ.** Конгреса на стамболиститѣ се състоя. Спорѣдъ разнитѣ свѣденія, числото на присѣтствующитѣ разнo се опрѣдѣля. „Новъ Вѣкъ“ опрѣдѣля числото на делегатитѣ на 1100 души, В. „България“ на 700, а „Новъ Отзивъ“ на 600 души. Кое е вѣрното, ние не знаемъ, обаче насъ ни интересува не толкова количеството, колкото обстоятелството, всички ли сж били делегати, или само една частъ, а другитѣ слушатели. Да правимъ това запитване ни дава поводъ отиванieto на всички стамболовисти отъ града ни. До колкото знаемъ само отъ нашия градъ, вънъ отъ околията, отидохъ около стотина души, всичкитѣ колкото сж. За да се получи това число, испратихъ се всичкитѣ агенти, градинари, писаритѣ въ общинското управление, помощника на кмета, секретаря, подсекретаря и началникитѣ на отдѣленията въ общинското управление. Тая старателностъ да се прѣдстави нашия градъ въ конгреса отъ всичкитѣ стамболовисти въ града ни се вижда доста прѣкалена. Ние мислиме, че не числеността на присѣтствующитѣ, а качеството на присѣтствующитѣ и околитѣ, които те прѣдставяватъ, е важното. Като се вземе въ съображение, че отъ Плѣвенската и Луковитската околии отидохъ на конгреса около 250 души стамболовисти, не ще е чудно да се намѣриятъ още три града такива, които да испратятъ по толкова делегати и да се добие числото 1000. Въ тоя случай става явно, че послѣдователитѣ на Грекова, които го прогласиха за свой шефъ, отъ практическитѣ съображения, че той като дворцовъ лакей, има шанса по скоро да ги доведе на властъ, е твърдѣ ограничено, защото не е нѣщо невъзможно испращанieto по на 200—250 човѣка отъ три — четире окръга. Ние бихме желали, щото „Н. Вѣкъ“ да напечати имената на конгресиститѣ, или да яви отъ кои градове и околии по колко делегати е имало на конгреса, за да можеме и ние да явиме качеството и службата, която заема всѣки единъ отъ делегатитѣ въ Плѣвенскій окръгъ.

— **Прѣдани сме на княза.** Който е челъ рѣшитѣ на Петкова и Грекова, казани въ конгреса, ще е забѣлѣзалъ, осждителното лакейство на тия двама водители на стамболовиститѣ. Спорѣдъ тѣхнитѣ думи излиза, че само тѣ сж за княза и тѣ сж които ще го пазятъ. Каква надмѣнностъ, наистина. Нима другитѣ партии сж противъ княза и Династията? Народната партия, като има въ свои рѣцѣ властъта петъ години, прибѣгва ли нѣкога да изгонва княза? Нима другитѣ партии иматъ въ программитѣ си изгонването на княза? По осждително лакейство отъ това, на стамболовиститѣ, едва ли би се срѣщнало. Че другитѣ опозиционни партии били осждали известни постѣпки на княза, отъ това не трѣбва да се сѣди, че тѣ сж противъ княза. Въ случая тѣ сж изпълнили единъ свой дългъ, като указватъ на грѣшкитѣ, които и княза има, защото и той е човѣкъ и той има своитѣ слабости. Нима на княза не се дължи узаконяването на фаталнитѣ договори, чрѣзъ които се усили финансовата криза? Какъ да гледаме и какъ да квалифицираме постѣпката на княза по случай утвърждаването рѣшението на събранието да се исплатятъ златнитѣ банкноти съ сребро и ажиото, прѣди тоя законъ да е билъ приетъ отъ събранието? Много криво мислите. Пъкъ знайте, че ако княза остане да расчита на Васъ, който сте една шепа, и цѣлий български народъ се насити на него, тежко му. —

Другъ единъ пасажъ отъ рѣчта на Петкова заслужава нашето внимание, защото тоя пасажъ напълно обяснява, какво е било управлението на Стамболова. Петковъ признава, че бившето Стамболово управление е било плодъ на чувствата, а не на разсъдъка. Благодаримъ и за това малко признание.

Сжщо неможемъ да си обяснимъ съ друго, защото Грековъ изисква отъ своитѣ подчинени рабско послушание и покорностъ, освѣнъ съ обстоятелството, че и той признава стамболовиститѣ за крайни хора, които се ръководятъ не отъ разума, а отъ инстинктитѣ си. Тия думи на прѣдсѣдателя и подпрѣдсѣдателя на централното бюро на народно либералната партия потвърждаватъ напълно съставеното мнѣние у всичкитѣ български граждани за послѣдователитѣ на прѣстолосъздателя и замѣстникитѣ му Д. Грековъ и Петковъ.

* * Бирницитѣ, които сж натоварени съ събиране на даждията, постоянно се оплакватъ, че не могатъ да събератъ по селата нищо, защото нищо немогатъ да намѣриятъ по кошоветѣ на данъкоплатцитѣ. Завчера видохме въ с. Махлата, село най-големо и богато въ цѣлия окръгъ, да неможе бирника да събере и хиляда лева! Храната, която бѣ събралъ да продава за дългъ, никой се неява да купува, защото нѣма пари. Кѣдъ ще му излѣзе края, когато още не сме стигнали сръдъ зима, никой не може да рѣши.

* * Цѣло почти село бѣше дошло прѣди нѣкой денъ отъ с. Бръшляница, за да се плачатъ отъ бирницитѣ, че освѣнъ храната, но и чергитѣ имъ изнесли да продаватъ. Подадено е прошение до народното събрание. Но какво ще направи едно полицейско събрание, което е избрано съ стражари и шайки? Тѣжко и горко на земледѣлцитѣ.

* * Повече отъ Плѣвенскитѣ ловци заявили, комуто се слѣдвало, да се зематъ по-строги мѣрки спрямо всѣкидневнитѣ браконieri по ловѣтъ, които безнаказано ходятъ на ловъ. Върбишката махала е пълна съ подобни любители, а до днесъ никой не се е погрижилъ за прѣслѣдването имъ. Ние се присѣдиняваме къмъ това справедливо заявление, като молиме тѣзи, отъ които зависи, да зематъ по сериозни мѣрки, та да не се повтарятъ оплакванията.

* * Днесъ имаме вече 25 и още снѣгъ не е имало. Постоянно сухъ вѣтръ и студъ, което не прѣдвѣщава добро, обаче на 26 земаха побѣда.

* * Пустнаха се на ново слухове за отчисление на Окр. управителъ Г. Поповъ. До колко е вѣрно това, не знаемъ, но едно, което Радославовитѣ хора твърдятъ, е знайно, че Г. Поповъ, билъ далъ декларация Радославову за вѣрностъ. Вѣрно ли е, не знаемъ. —

* * Отъ нова година нашия приятелъ Г. Цв. Кузовъ, редакторъ на в. „Златна Панега“ ще бѣде и главенъ редакторъ на в. „Плѣв. Гласъ“ Г. Ц. Кузовъ дълго врѣме е билъ единъ отъ главнитѣ ни сътрудници, та нѣма нужда да го прѣпоръчаме. —

* * В. „Свищовъ“, съ в. „Дунавски Извѣстия“ сж слѣти. Това е желателно и другадъ да стане, толкова повече, кога се ратува сръщу едно и сжщо. Уяжданieto на двѣ опозиционни партии, въ днешно врѣме може да принесе само полза на едно сполучно и потъжало въ прѣстѣпления правителство. —

* * Отъ селата получаваме подробни свѣденія за събранията, които Г. Я. Забуновъ е правилъ прѣзъ тѣзи дни, гдѣто е образувалъ землед. дружини. Г-нъ Забуновъ е чиновникъ, да събира и агитира мѣжду населението е негова, по длѣжностъ обязанностъ, но нека има поне прѣдпазливостъта да не разубѣждава хората, които се числятъ на друга партия. Мислиме, че ще се разбереме. —

* * Нашия отговоренъ редакторъ Г-нъ Г. М. Георгиевъ, е осжденъ отъ Плѣвенскій Окр. Сждъ, на шестъ мѣсеци затворъ, за гдѣто е наклѣветилъ Княза въ уводната статия № 1 бр. 22, която говорѣше по опростителнитѣ договори, сключени отъ днешното съинпателно правителство. Нашата статия бѣше пълна съ истини неопровержими, но какво да правимъ, какви доводи трѣбова да прѣдставишъ прѣдъ нашето правосудие, когато самия Министръ прѣдлага на прокурорството да възбуди дѣло, ако и послѣдното (прокурорството) да не вижда мотиви за обвинение. И така, защото сме казали една гола истина, че Княза при Сгоиловия договоръ мисли съ недѣли, до като подпише, ако и въ него да не се продавали на нѣмцитѣ источнитѣ желѣзници, а при втория договоръ, защото се залагаха не само тѣ, желѣзницитѣ, но се отричаше правото да строиме нови, той се утвърди отъ възлюблениия ни Князь на България въ едно денонощие!! Управия българо! Нали!!..

* * Тѣзи дни се пушатъ твърдѣ неприятни слухове за постоянния съставъ на общината, който купувалъ кюнкони отъ Калъповата фабрика безъ търгъ, че за приеманieto имъ биле похарчени повече отъ 2000 лева. Освѣнъ това, на 14 т. м. ужъ Пом. кмета Т. Цвѣтковъ, Градския Инженеръ, Старшия агентъ, Секретаря, петъ души писари и четирма пожарникари, ходили да ги приематъ, за която цѣль земали и 600 лева! прогонни. Ние знаемъ, че всичкитѣ горни господа бѣха на Стамболовия конгресъ, затова не ни се иска да вѣрваме на пушанитѣ отъ Радославовитѣ хора дебелни новини.

* * Въ тази гладна година, когато всѣки се чуди и мае отъ гдъ да земе за прѣхрана, Градския Кметъ Г-нъ Ив. Юрдановъ и Управителя Г-нъ Поповъ, постоянно сновяха ту въ Турну, ту въ София да купуватъ хайверъ и др. припаси да сръцатъ Министри и др. гости, по случай отваряние линия-

та Романъ — Шуменъ. Желали бихме да ни се каже колко пари сж се похарчили.

* * Питаме и искаме да ни се отговори, защо Г-нъ Управителя не обърне внимание, комуто трѣбва, за паритѣ, които се харчатъ по направа на улици, когато цѣло лѣто по домашенъ редъ се строи всичко и то въ такива улици, гдѣто никой не минава, а главната улица е заприличала на нѣкоя китайска чаршия. Улица при Марко, улица при Н. Габровски, улица при Т. Цвѣтковъ... и още!!

Размѣстване. Г. Пешовъ, посрѣдъ зима, види се, че иска да управи правосудieto. Едва дошелъ невидялъ още прокурорската врата Г. Илиевъ, се прѣмѣства въ Трънъ за прокуроръ, а тамошния на негово мѣсто. Г. Грабчевъ, членъ, прѣмѣства се въ Търново, другъ Г. Тишовъ отъ Никополъ, за хатѣра на Чорбаджиевъ, че не му ходилъ по кефа, се прѣмѣства въ Плѣвенъ; Шиваровъ, бившъ Прокуроръ тукъ, отива въ Търново, за замѣстникъ, по напрѣдъ Андрейчева, премѣстиха въ Ломъ. И всичко това само въ нѣколко дни. Окр. Сждъ нѣколко дни подъ редъ, по нѣмане на съставъ, отлага дѣлата. И се иска бързо правосудие! Когато самото министерство гледа само да обѣрква това правосудие, какво може да се очаква.

* * Нашия събратъ „Бдитель“ обърна колата въ друга посока. Хвалбитѣ, които отправише по адресъ на Радославовата полиция, които по врѣме изборитѣ испотрипа толкова свѣтъ, днесъ обръща въ хули. Ние казахме и по напрѣдъ, че отъ инспираторитѣ на „Бдитель“ друго не може да се очаква. Сега и ние виждаме, че всичко що пише, е до негдѣ по справедливо. И така мислиме на събрата си да прѣмине новия си пътъ щастливо. —

* * Завчера на 14 т. м. заминаха за София всички наши стамболовисти, службаша на общината, въ което число влазяха и нѣкои пожарникари. Нѣкой денъ градътъ ще бѣде безъ кметство. Трѣбваше и Окр. Управителъ да иде. —

* * Едва току се откри редовното циркулиране на централната линия и ние слушаме всѣкий денъ оплаквания за окъсяване на треноветѣ, причаквания на голѣмци и други чудновати работи, които могатъ да съществуватъ само въ нещастната България! Мине ли нѣкой Министръ, трѣбва съ часове да го причакватъ по станицитѣ, а че това, поща имало, която никѣдъ не познава ни министеръ, ни князь, у насъ не се зачита за нищо. Линията Сомовитѣ — Плѣвенъ е станала просто пословична съ вървежѣтъ си. Чиновницитѣ, които я управляватъ, и тѣ, види се, като гледатъ тая уприя, ударили сж ъж и тѣ на акжнтia. Прѣди нѣкой денъ забравили да намажатъ оститѣ, безъ малко щѣше тренѣтъ да се подпали, а е трѣбвало да се гаси съ часове. По завчера, за княжескитѣ коне и файтони, пжтницитѣ сжщо трѣбоваше да чакатъ съ часове. Не ужели, отъ сега още трѣбва да си покажемъ мурафетя прѣдъ европейцитѣ, че сме достойни замѣстници на турцитѣ. . . .

* * В. Славянинъ, а послѣ и Търгов. вѣстникъ, обѣхъ съобщили една невѣрна новина, какво г. Ячо Ц. Бръшляновъ билъ се обърналъ отъ Цанковата въ Народната партия, та види се и в. България като зема това съобщение за важно, казва, че това било съобщено отъ Плѣвенскитѣ народняци. Въ положение сме да явиме, че Я. Ц. Бръшляновъ, ако и да е съчувствувалъ на приятелитѣ си, отъ които мнозина сж членове на народната партия, той, обаче, не е отъ първитѣ основатели на тази партия въ Плѣвенъ, защото, тази партия, народната, е прѣгърнала това знаме още прѣзъ 1894 г. подиръ паданieto на Стамболовия режимъ, тогава, когато Д-ръ Ст. Даневъ бѣше подпрѣдсѣдатель на народната партия, а Бръшляновъ мислиме да бѣше по него врѣме въ Варна. Не трѣбова слѣдователно в. „България“, да се чуди на това старо чудо, а по добръ биха направили редакторитѣ ъ, ако желаятъ да не се прѣскаатъ дядо Цанковитѣ съмислици, да обяватъ името на партията, което за жалостъ толкова години неможиха да измислятъ. Отъ Плѣвенъ нѣма такъвъ народнякъ, който да ся е занимавалъ съ подобни съобщения.

* * Мѣжду многото кандидати отъ новороденитѣ въ Луковитѣ Радослависти и любители да се кандидатираатъ за вакантното мѣсто въ Луковитъ, билъ и Иванчо Убевъ, Пом. Адвокатъ. Ако Радославовъ е достигналъ до това печално положение да гужда кандидатурата, като тая на Убева, той не заслужава друго, освѣнъ едно съжаление. Въ този случай ние бихме по скоро удобрили голия Нинакъ,

от колкото единъ Убевъ, който може да служи за корона на Радославова. „Който се сбиратъ, си и приличатъ н. н.“

ИЗЪ ДОПИСКИТЪ НИ.

Г-не Реданторе,

Моля, дайте място на долното, за да се види на какви подигравки сж изложени учителитъ отъ мѣстнитъ основни училища и какъ учителитъ въ връда на учебното дѣло, и за хатъра на известни протежирани учители, се мѣстятъ прѣвъ учебната година отъ едно училище въ друго, а нѣкоп, ужъ, въ интереса на учебното дѣло (?) се мѣстятъ отъ града въ селата. Азъ ще си послужа, въ случая, съ имена, за да не се дава поводъ за съмняване въ достоверността на фактитъ.

Уволнението на учителя при Плѣвен. основни училища Недѣлко Кушиновъ станъ на 9 Октомврий, за да се открие една ваканция за дъщерята на известни бивши Плѣвенски Окр. Управителъ, Константинъ Геновъ, който въ висша степенъ съдѣйствува за избавянето на избирателитъ на 27-й Септемврий 1887 год., Вана Генова, на която било дадено по-рано общаніе отъ кмета и управителя, които днесъ сж господари на положението.

За да се постигне това и се устои на общаніето, дадено на В. Генова, като благодарностъ за извършеното отъ баща ѝ прѣвъ 1887 год., кмета откри една нова паралелка. Обаче, по личната намѣса на министра на Просвѣщеніето, на това вакантно място биде назначена по-рано уволнената, ужъ, по слабъ успѣхъ учителка М. Николчева. Кмета откри нова паралелка, макаръ че нѣмаше нужда отъ такава. Нъ и тукъ друга прѣчка. Министра Д-ръ Вачевъ даде заповѣдъ за назначаваніето на тая вакантна длъжностъ сестрата на радославиата Н. Кръстановъ, която е свършила само V класъ съ слабъ успѣхъ.

Нъ управителя и кмета, за да изпълнятъ общаніето си, като честни кавалери, прѣдъ Госпожицата, убѣдиха училищния инспекторъ, Г-нъ Урумовъ, да се прѣмѣсти Н. Кушиновъ въ с. Тръстеникъ въ интереса на учебното дѣло и назначи на негово мѣсто В. Генова. Подъ влиянието на чашкитъ въ бирарията на Ив. Мяндиликъ това се постига. И госпожицата е днесъ учителка, а Н. Кушиновъ вѣнъ отъ училището. Последний е получилъ съобщението отъ училищния инспекторъ на 9-й Октомврий, когато билъ на занятие. Слѣдъ излизаніе отъ частъ Н. Кушиновъ записалъ въ лѣтописната книга, че той се прѣмѣства въ интересъ на службата (интересъ на сѣмболовщината) въ с. Тръстеникъ. Огива въ инспекцията и поискалъ прѣписъ отъ протокола, съ който се прѣмѣства, обаче, окол. инспекторъ отказалъ да му даде искания прѣписъ подъ прѣдлогъ, че окр. инспекторъ отѣжествувалъ.

Слѣдъ назначаваніето на В. Генова, за да ѝ се даде отдѣление, стана размѣстваніе на учителитъ. Учителя при училището „М. Луиза“ Хр. Поповъ се прѣмѣсти на мѣстото на Кушиновъ, отдѣленіето на Попова се даде на учителя Ц. Бърдаровъ, а отдѣленіето на Бърдаровъ биде дадено на протежираната Госпожица. И всичко това станъ не въ интересъ на учебното дѣло, а въ интереса на партизанскитъ съображения. Тия размѣстванія станаха отъ 11 до 15 Октомврий н. г.

За не излишно считамъ да съобща и готовността на Г-на Хр. Поповъ, който биде прѣмѣстенъ на мѣстото на Кушинова, да услуги на Г-на кмета. Въпросний, щомъ вижда записаното отъ Кушинова въ лѣтописната книга (въ интересъ на сѣмболовщината), съобщава за това на кмета, а послѣ му испраца и самата лѣтописна книга. Обидений кметъ распрѣсва слухътъ, че ще даде Кушинова въ сѣдъ, обаче, и до днесъ не е направилъ, нито ще и да направи нѣкакви постъпки, защото нѣма нито куражъ, нито доблестъ. Макаръ че тука е замѣсена и честната дума на кмета, обаче тоя пѣтъ, вѣрвамъ, заканата ще си остане на вѣтъра. Ето какви работи се вършатъ прѣвъ либералний (?) рѣжимъ, който обърна всичко на горѣ съ краката въ България. Ето по какъвъ начинъ се урѣжда и учебното дѣло при министерствуваніето на Д-ръ Скамейка.

ПОЩА

* * * Г-нъ Д. П. Тръстеникъ. Онова, което ни пишете за И-ва, не може да помѣстиме. Ние Ви съвѣтаваме да се отнесете до инспекцията, която вѣрваме, не ще глѣда прѣвъ прѣсти на съобщението, което ни правите, още повече когато се отнася до личностъ, за която не за прѣвъ пѣтъ се пишатъ непристойни работи.

* * * Видѣла жабата че кожатъ бивола и тя си вирнала кракътъ. Това ни дойде на умътъ, когато видохме едно прѣдложение отъ Ив. Генчевъ именуемъ Садински, да прави къмъ окр. сѣвѣтъ, за подобрене положението на бѣдното население отъ окръга, особено отъ обезземеліе. Садински плаче за селянията, когато всѣки денъ ходи да имъ продава съ приставитъ котлитъ. Вихме посвѣтвали тоя господинъ по добръ да прѣдложи да дѣйствува окр. сѣвѣтъ за ликвидиране на дружеството „Нива“, капитала на което дружество е селски, когато днесъ се продава имота на сѣшитъ селяни, които сж стопани на капитала, а не да си дига краката да ги коватъ, когато нѣма да има никаква полза. —

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 12196

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

1). Едно Лозе градъ Плѣвенското землище „пет-тѣхъ могили“ отъ 12 декари оцѣнено за 720 лева.

Горния имотъ принадлежи на Иванъ Кара-Диковъ отъ гр. Плѣвенъ, не е заложенъ, продава се по взысканіето на Иванъ Н. Жѣлѣзаровъ отъ сѣщій градъ за 760 лева и др. лихвитъ и разносикитъ по изпълнителния листъ № 2016 на Плѣвенский Гр. Мир. Сѣдия.

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледаніето книжката и наддаваніето може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвенъ, 27 Септемврий 1899 год.

Дѣло № 702/92 год.

1—2

Сѣдебенъ Приставъ: Т. П. Алексиевъ.

№ 9626

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ.

1) ¼ Една четвъртъ часть отъ една Водѣница, находяща въ околността на с. Каменецъ мѣстността „Шаварна“, състояща цѣлата отъ два камака, покрита съ керемиди построена отъ камъкъ и кереничъ съ околностъ Ливада и Градина около десетъ декари при сѣвѣди: Бара, Пѣтъ, Атанасъ Колевъ, Ангелъ Цанковъ и мостъ оцѣнена ¼ часть за 550 лева.

Горния имотъ принадлежи на Стефанъ Ст. Балкански отъ с. Каменецъ не е заложенъ продава се по взысканіето на Никола Х. Ст. Церовски отъ Гор. Орѣховица за 402 л. 77 ст., лихвитъ и разносикитъ по изпълнителния листъ № 836 на Герно Орѣховския Мир. Сѣдия.

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледаніето книжката и наддаваніето може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвенъ, 18 Октомврий 1899 год.

Дѣло № 151/99 год.

1—2

Сѣдебенъ Приставъ: П. Портовъ.

№ 10899

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ, слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно: Една къща въ гр. Плѣвенъ подъ № 2363 въ VI кварталъ съ дворъ отъ 365 кв. м., построена отъ камъкъ, тухли и кереничъ, покрита съ керемиди, съ едно отдѣление и прустъ, до нея пристроена къща отъ кереничъ и покрита съ прѣстъ, оцѣнена за 300 лева.

Горния имотъ принадлежи на Асанъ Кара-Бебровъ отъ гр. Плѣвенъ има и други задрѣженія, продава се по взысканіето на Иванъ Христовъ Бурмовъ, повѣренникъ на Димитър С. Ионовъ отъ гр. Руссе за 170 лева лихви и разноси по изпълнителния листъ № 2288 на Плѣвенский Градский Мир. Сѣдия.

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разгледаніето на книжката и наддаваніето може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

Гр. Плѣвенъ, 27-й Августъ 1899 год,

Дѣло № 1354/98 год.

1—2

Сѣдебенъ Приставъ: Т. П. Алексиевъ.

№ 8639

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имоти, находящи се въ Брашлянското землище а именно:

1) Нива 8 декари и 7 ара мѣстността „Моцовъ Гиранъ“ оцѣнена за 45 лева, 2) Нива 9 декари и 6 ара мѣстността „Плѣвенский Пѣтъ“ оцѣнена за 50 лева, 3) Нива 8 декари и 9 ара мѣстността „Совата“ оцѣнена за 45 лева 4) Гръстеликъ 8 ара мѣстността „Ливадитъ“ оцѣненъ за 5 лева 5) Нива 9 декари и 1 аръ мѣстността „Меченский Пѣтъ“ оцѣнена за 45 лева 6) Нива 8 декари и 8 ара мѣстността „Шинкинъ долъ“ оцѣнена за 45 лева, 7) Нива 8 декари и 5 ара мѣстността „Друма“ оцѣнена за 45 лева 8) Нива 4

декари и 2 ара мѣстността „Бръста“ оцѣнена за 20 лева. 9) Нива 2 декари 6 ара мѣстността „Ловята“ оцѣнена 15 лева. 10) Градина 2 ара мѣстността „Градинитъ“, оцѣнена за 2 лева. 11) Нива 23 декари 4 ара мѣстността „Долното поле“ оцѣнена за 115 лева.

Горний имотъ принадлежи на покойния Тодоръ Станколовъ отъ с. Брашляница не е заложенъ продава се по взысканіето на Иванъ Нановъ отъ с. Брашляница за 664 лева лихвитъ и разносикитъ по изпълнителния листъ № 4932 на Плѣв. Градский Мир. Сѣдия.

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледаніето книжката и наддаваніето може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвенъ 15 Септемврий 1899 год.

Дѣло № 1089/97 год.

2—2

Сѣдебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 14149

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имоти находящи се въ Д. Джбиникото землище, а именно:

I на Цоцо Петковъ:

1) Ливада „Долна бара“ 10 декари оцѣн. 100 л.

2) Бостанъ „Долна бара“ 1 декарь оцѣн. 10 л.

II на Гето Петковъ:

1) Бостанъ „Долна бара“ 1 декарь оцѣн. 10 л.

Горний имотъ принадлежи на Цоци и Гето Петкови отъ Дол. Дѣбникъ не сж заложенъ продаватъ се по взысканіето на Руса и Прашкевица Г. Бончеви отъ гр. Плѣвенъ за 37 л. 13 ст., лихвитъ и разносикитъ по изпълнителния листъ № 4810 на Плѣвенский Околийски Мир. Сѣдия.

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледаніето книжката и наддаваніето може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвенъ, 13 Септемврий 1899 год.

Дѣло № 1179/98 год.

2—2

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Ив. Мускуровъ.

№ 8638

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, находящи се въ Брашлянското землище а именно:

1) Къща и зимникъ (Землянка) съ дворъ 4 дек. въ с. Брашляница оцѣнена за 100 лева.

2) Нива 15 декари мѣстността „Дълбокъ Гиранъ“ оцѣнена за 75 лева.

3) Лозе 4 декари мѣстността „Меченский пѣтъ“ оцѣнено за 32 лева.

Горний имотъ принадлежи на Макавѣя Крачуновъ отъ с. Брашляница, не е заложенъ, продава се по взысканіето на Иванъ Нановъ отъ с. Брашляница за 337 лева лихвитъ и разносикитъ по изпълнителния листъ № 1098 на Плѣвенский Мир. Сѣдия.

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледаніето книжката и наддаваніето може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвенъ, 15 Септемврий 1899 год.

Дѣло № 860/97 год.

2—2

Сѣдебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 19716

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Пелишатското землище, а именно:

1). Една къща въ с. Пелишатъ въ махла Долния Край, покрита съ слама и прѣстъ въ земята съ двѣ отдѣления за живѣяние съ дворъ около единъ декарь оцѣнена за 100 лева.

Горния имотъ принадлежи на Никола Ивановъ отъ с. Пелишатъ, не е заложенъ, продава се по взысканіето на Ангелъ Тодоровъ отъ с. Пелишатъ за 68 лева 75 ст., лихвитъ и разносикитъ по изпълнителния листъ № 1660 на Плѣвенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледаніето книжката и наддаваніето може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвенъ, 19 Ноемврий 1899 год.

Дѣло № 272/99 год.

1—2

Сѣдебенъ Приставъ: П. Портовъ.

№ 9487

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Брестовското землище, а именно:

1) Нива отъ 8 декари въ мѣстн. „Учендолски Врѣхъ“ оцѣнена за 70 лева.

Горния имотъ принадлежи на Цоло Тончовъ отъ с. Ученъ-долъ, не е заложенъ, продава се по взысканіето на Петко Шикеровъ отъ с. Бръстовецъ за 60 лева, лихвитъ и разносикитъ по изпълнителния листъ № 1687 на Плѣвенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледаніето книжката и наддаваніето може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвенъ, 15 Октомврий 1899 год.

Дѣло № 141/98 год.

1—2

Сѣдебенъ Приставъ: П. Портовъ.

Отговоренъ редакторъ: Г. М. Георгиевъ.